

'Onder de Boschboom'

Geen nieuwe hoed

Driekoningen, Driekoningen, geef mij een nieuwe hoed, hoed, hoed.

En geef mij ook maar een nieuwe jas, een vijf-gangen-diner, een gouden armband, een nieuwe telefoon, kortom, geef, geef, geef. Heb datzelfde ook al aan Sinterklaas, de Kerstman en zelfs al aan de Paashaas gevraagd. Geef, geef, geef, zoveel mogelijk.

Het is triest, maar dat is de mentaliteit van tegenwoordig. We willen graag krijgen en het liefst zo weinig mogelijk geven. Daar hebben we per slot van rekening die drie koningen, Sinterklaas en zijn collega's voor.

En o wee, als we dat niet krijgen. En o wee als het ons een beetje tegenzit. Dan weten we maar al te goed wie we de schuld moeten geven.

Die schuld leggen we bij iedereen, behalve bij ons zelf, neer.

Natuurlijk is het de schuld van de regering. Ze bakken er niets van en komen altijd op voor degenen die het juist niet nodig hebben. Want opkomen voor de rijken is niet nodig, zij zijn per slot van rekening al rijk. En opkomen voor de minder bedeelden is ook niet nodig, want zij danken het aan zichzelf dat ze niet rijk zijn. Dan kunnen we ook nog de schuld neerleggen bij de directeuren van de grote banken, bouwbedrijven, verzekeringsmaatschappijen, de medische wereld, enz. enz.

En laat ik dan ook de niet in Nederland geboren medemens maar tot dat rijtje voegen. Want ook daar danken we het aan, dat ons niet alles gegeven wordt waar wij recht op hebben.

Nu denkt u misschien, zo dat is wel erg negatief. En ja, dat is het ook.

Ik schaam me dan ook diep dat er mensen zijn die echt zo denken. Gewone mensen, als u en ik. Gewone mensen, waar je gezellig een borrel mee kan drinken, waar je mee kan lachen en soms zelfs huilen. Mensen waarvan je denkt dat ze tevreden zijn. Goed ze hebben dan misschien geen vette bankrekening, maar zijn gezond, hebben lieve mensen om zich heen, een leuk huis, normale baan, wat wenst een mens nog meer.

Het lijkt er op dat klagen en mopperen zo vanzelfsprekend is geworden dat we het niet eens meer door hebben. Ontevreden zijn is, of liever gezegd lijkt, heel normaal. Negatief zijn over anderen, vooral de niet-Nederlander, wordt geaccepteerd. Dat is nou juist het trieste van alles, we hebben het niet eens meer door.

Het is, als we de Bijbel moeten geloven, ruim 2000 jaar geleden, dat er een klein ukkepukke-baby'tje ons vrede op aarde kwam brengen. Vrede op aard is nu vreten op aard.

Verdraagzaamheid is nu afgunst en jaloezie. En gezelligheid kent allang geen tijd meer.

We maken ons druk om een walvis die het spoor bijster is. Maar hebben niet door dat wij het zijn die het spoor kwijt zijn.

Daarom, Driekoningen, Driekoningen, geef, geef alsjeblieft.

Maar geen nieuwe hoed, die koop ik zelf wel. Geef ons gezelligheid, tevredenheid en vooral verdraagzaamheid.

Monique Gloudemans

=====

Belangstellenden voor cultuurhistorie kunnen zich voor meer informatie wenden tot de Cultuurhistorische vereniging 'De Boschboom', secretariaat, telefoon: (073) 6446783 of www.boschboom.nl